

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מעילה-ולד חטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דישון מזבח הפנימי, והמנורה - לא נהנין ולא מועלין.												■	יא:
המקדיש דישון בתחלה - מועלין בה.												■	יא:
תורין שלא הגיע זמנו, ובני יונה שעבר זמנו - לא נהנין ולא מועלין.												■	יא:
בשלמ' מזבח החיצון - דכתיב ביה (ויקרא ו') ושמו אצל המזבח, מזבח הפנימי מנלן?												^	יב.
דאמר קרא (ויקרא ב') והסיר את מוראתו בנוצתה, אם אינו ענין למזבח החיצון - תנהו ענין למזבח הפנימי.	רבי אלעזר:											!	יב.
אימא: אידי ואידי במזבח החיצון, ולקבוע לו מקום												⚡	יב.
א"כ לימא קרא אצל המזבח, מאי (ויקרא ו') הדשן - דאפילו מזבח הפנימי.												!	יב.
מנורה מנלן												^	יב.
דשן הדשן.												!	יב.
תורין שלא הגיע זמנו ובני יונה שעבר זמנו לא נהנין ולא מועלין	[רבנן]											◆	יב.
תורין שלא הגיע זמנו - מועלין בהן בני יונה שעבר זמנו - לא נהנין ולא מועלין בהן.	רבי שמעון:											◆	יב.
בשלמא ר' שמעון כדקתני טעמא												⚡	יב.
כל הראוי לאחר זמן והקדישו בתוך זמנו - הרי הוא בלא תעשה, ואין בו כרת.	שהיה ר"ש אומר:											■	יב.
אלא רבנן, מאי שנא ממחוסר זמן?												⚡	יב.
מחוסר זמן - מידי דהוה אבעל מום דבר פדיון הוא, אבל הני עופות, כיון דאין מום פוסל בעופות - אין לעופות פדיון.	אמרי: [רבנן]											!	יב.
קדשים שמתו - יצאו מידי מעילה דבר תורה.	עולא א"ר יוחנן:											■	יב.
יתיב עולא וקאמר להא שמעתא	[עולא]											o	יב.
מאן שמע לך ולר' יוחנן רבך וכי קדושה שבהן להיכן הלכה	א"ל רב חסדא:											⚡	יב.
תיקשי מתניתין	א"ל: [עולא]											⚡	יב.
תורין שלא הגיע זמנו ובני יונה שעבר זמנו - לא נהנין ולא מועלין	[תנן]											■	יב.
הכא נמי נימא: קדושה שבהן להיכן הלכה?												⚡	יב.
מודינא לך דאיכא מעילה מדרבנן וקשיא לי: מי איכא מידי דמעיקרא - לא אית ביה מעילה, ולבסוף - אית ביה מעילה?	א"ל: [רב חסדא]											!	יב.
ולא? והא איכא דם, דמעיקרא - לית בה מעילה, ולבסוף אית בה מעילה												⚡	יב.
דם, בתחלה - אין מועלין בו, יצא לנחל קדרון - מועלין בו	דתנן:											■	יב.
התם נמי - איכא מעילה מעיקרא	אמרי:											!	יב.
המקיז דם לבהמת קדשים - אסור בהנאה, ומועלין בו.	דאמר רב:											■	יב:
המקיז דם לבהמת קדשים - אסור בהנאה, ומועלין בו.	גופא, אמר רב הונא אמר רב:											■	יב:
חלב המוקדשין וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין	מתיב רב המנונא:											⚡	יב:
כי קאמרינן - לגבי דם, דלא מתקיימת בלא דם, אבל חלב, דקא מקיימא בלא חלב - לא.	אמר ליה: [רב הונא]											!	יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-kev:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מעילה-ולד חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הזבל והפרש שבחצר - לא נהנין ולא מועלין, ודמיהן יפלו ללשכה.	מתירב רב מרשיא:												♣	יב:
אמאי? הכא נמי לא מקיים בלא פרש													♣	יב:
מידי איריא הדין התם פרש דמן עלמא קאתי לה - אזיל האי אתי אחרינא, לאפוקי דם - מגופה.	אמרי:												!	יב:
לא נהנין ולא מועלין ודמיו ללשכה	קתני:												♣	יב:
מסייעא ליה לרבי אלעזר													♣	יב:
כל מקום שאמרו חכמים קדוש ואינו קדוש - דמיו יפלו ללשכה.	דאמר רבי אלעזר:												♣	יב:
חלב המוקדשין וביצי תורין - לא נהנין ולא מועלין, בד"א - בקדשי מזבח, אבל בקדשי בדק הבית, הקדוש תרנגולת - מועלין בה ובביצתה, חמורה - מועלין בה ובחלבה.													♣	יב:
אלא גבי מזבח, כי אקדשה קדושת דמים, לא אית בה מעילה?													♣	יב:
חסורי מיחסרא והכי קתני בד"א - כשהקדוש קדושת הגוף לגבי מזבח, אבל הקדושה קדושת דמים לגבי מזבח - נעשה כמי שהקדושו לבדק הבית, הקדוש תרנגולת - מועלין בה ובביצתה, חמורה - מועלין בה ובחלבה.	רב פפא:												!	יב:
כל הראוי למזבח ולא לבדק הבית, לבדק הבית ולא למזבח, לא למזבח ולא לבדק הבית - מועלין בה.													♣	יב:
כיצד: הקדוש בור מלא מים, אשפות מלאות זבל, שובך מלא יונים, אילן מלא פירות, שדה מלאה עשבים - מועלין בהם ובמה שבתוכם. אבל אם הקדוש בור ואח"כ נתמלא מים, אשפה ואח"כ נתמלא זבל, שובך ואח"כ נתמלא יונים, אילן ואח"כ נתמלא פירות, שדה ואחר כך נתמלאה עשבים - מועלין בהם ואין מועלין במה שבתוכם.													♣	יג:
המקדיש את השדה והאילן - מועלין בהן ובגידולה, מפני שהן גידולי הקדש.	רבי יוסי:												♣	יג:
ולד המעושרת לא ינק מן המעושרת, ואחרים מתנדבים כן. ולד המוקדשין לא ינק מן המוקדשין, ואחרים מתנדבים כן.													♣	יג:
הפועלים לא יאכלו מן גרוגרות הקדש, וכן פרה מכרשיני הקדש.													♣	יג:
קתני ולד המעושרת לא ינק מן המעושרת													♣	יג:
מנהני מילי?													♣	יג:
אתיא העברה העברה מבכור, מה בכור - מועלין בו, אף חלב המעושרת - מועלין בו, חלב המוקדש נמי אתיא אמו אמו מבכור.	רב אחדבוי בר אמי:												!	יג:
הפועלים לא יאכלו כל.													♣	יג:
מאי טעמא?													♣	יג:
דאמר קרא (דברים כ"ה) לא תחסום שור בדישו דישו - שלך, ולא דישו של הקדש.	רב אחדבוי בר אמי:												!	יג:
הדש קלעילין בשדה הקדש - מעל	[תניא]												♣	יג:
והא בתלוש בעינן													♣	יג:
ש"מ - אבקה מעלי לה.	רבינא:												!	יג:
שרשי אילן של הדיוט הבאין בשל הקדש, ושל הקדש שבאין בשל הדיוט - לא נהנין ולא מועלין.													♣	יג:
מעין שהוא יוצא מתוך השדה של הקדש - לא נהנין ולא מועלין, יצא חוץ לשדה - נהנין ממנו.													♣	יג:
המים שבכד של זהב - לא נהנין ולא מועלין, נתנן בצלוחית - מועלין בהן.													♣	יג:
ערבה - לא נהנין ולא מועלין													♣	יג:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-kev:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

מעילה-ולד חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
נוהגין היו הזקנים שנהנים ממנו בלולביהן.	ר"א ברבי צדוק:										■
אין מועלין - בכולן, אבל מועלין בשלש לוגין.	ריש לקיש:										◊
נתנו לצלוהות מועלין בהן	והקתני סיפא:									■	◊
מכלל דרישא - אפילו בשלשת לוגין נמי לא											⚡
אלא אי איתמר - אסיפא איתמר											■
מועלין בהן	[סיפא]										■
אין מועלין אלא בג' לוגין	ריש לקיש:										◊
מועלין בכולן.	רבי יוחנן:										◊
למימרא דקסבר ר"ל יש שיעור למים?											⚡
המנסך מי חג בהג בחוץ - חייב	והתנן: אמר ר"א:										⚡
ר"א בשיטת ר"ע אמר, דדריש נסכיהם - אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין	ואמר רבי יוחנן משום מנחם יודאפה:										⚡
אי מה יין - שלש לוגין, אף מים - שלש לוגין	ואמר ריש לקיש:										⚡
מכלל דסבר ריש לקיש אין שיעור למים.											⚡
לטעמא דמנחם יודאפה קאמר.											!
הקן שבראש האילן של הקדש - לא נהנין ולא מועלין, שבאשירה - יתיו בקנה.											■
המקדיש את החורש - מועלין בכולו.											■
עבודת כוכבים שנשתברה מאליה, ר' יוחנן אמר: אסורה	איתמר: [רבי יוחנן]										◊
מותרת.	ריש לקיש:										◊
רבי יוחנן אמר אסורה - דלא בטלה עובד כוכבים	[רבי יוחנן]										■
ור"ל אמר: מותרת, מימר אמר - היא גופה לא מצלה, לדידי מצלה לי?	[ריש לקיש]										■
הקן שבראש האילן של הקדש - אין נהנין ואין מועלין, שבאשירה - יתיו בקנה	איתביה ריש לקיש לרבי יוחנן:										⚡
מאי לאו - דאיתבר מגופה וקתני יתיו בקנה											⚡
לא, דאייתי עצים מעלמא.											!
דיקא נמי דקתני גבי הקדש לא נהנין ואין מועלין	[דקתני]										■
אא"ב דאייתי מעלמא וקנת היינו דקתני לא נהנין ולא מועלין - לא נהנין בדרבנן ולא מועלין מאורייתא דלא קדשי אלא אי אמרת דאיתבר מגופא אמאי אין מועלין											■
מידי איריא הכא בגידולין הבאין לאחר מכאן, וקסבר אין מועלין בגידולין											⚡
הכי נמי מסתברא, דאי ס"ד דאייתי מעלמא, אמאי יתיו בקנה? לשקליה משקל											■
מאי יתיו - יתיו אפרוחים.	רבי אבהו א"ר יוחנן:										!
אפרוחים - כאן וכאן מותרין, ביצים - כאן וכאן אסורין.	רבי יעקב לרבי ירמיה:										■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

מעילה-קדשי מזבח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קשיא רישא אסיפא								ז				טז.
אלא לאו שמע מינה: מיתת שניהם - מצטרפין								ז				טז.
האי תנא סבר איסור חל על איסור.	אמר לך רב אסי:							!			◊	טז.
אכילת שרצים לוקה עליו בכזית, מאי טעמא - אכילה כתיב בהו.	רב יהודה אמר רב:										■ ◊	טז:
(ויקרא כ') והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא, פתח הכתוב באכילה וסיים בטומאה, מה טומאה - בכעדשה, אף אכילה - בכעדשה	והתני רבי יוסי בר ר' חנינא קמיה דרבי יוחנן:										■ ◊	טז:
וקלסיה ר' יוחנן											■ ◊	טז:
לא קשיא, כאן - במיתתו, כאן - בחייהו.	רב יוסף:										◊	טז:
והא רב אמתנ' קאי, ומתנ' כל השרצים קתני - אפילו במיתתו	אמר ליה אביי:										ז	טז:
ההיא דיוקא, דילך הוא, רב - שמעתא בעלמא קאמר.	אמר ליה רב יוסף:										!	טז:
וקלסיה ר' יוחנן.											■ ◊	טז:
האיבריין אין להן שיעור, אפי' פחות מכזית נבלה ופחות מכעדשה מן השרץ - מטמאין	מיתבי:										■ ◊	טז:
אין לוקין עליהן אלא בכזית	ואמר רבי יוחנן:										■ ◊	טז:
במובדלין דבר הכתוב.	רבא:										!	טז:
אלא מעתה, בהמה נמי - ליפליגי בין מובדלת לשאינה מובדלת	רב אדא בר אהבה לרבא:										ז	טז:
כי קא מקיש רחמנא - (ויקרא כ') לכל תשקצו, אבל לשיעורין - לא.	אמר ליה: [רבא]										!	יז.
דמ השרץ והבשר - מצטרפין זה עם זה.											■	יז.
כל שטמאתו ושיעורו שוין - מצטרפין, טמאתו ולא שיעורו, שיעורו ולא טמאתו, לא טמאתו ולא שיעורו - אין מצטרפין.	כלל אמר רבי יהושע:										■ ◊	יז.
ועודה בו	רב חנין אמר רב:										■ ◊	יז.
(ויקרא י"א) הטמאין - מלמד שהן מצטרפין, ואפילו שרץ ושרץ, שרץ ודם, בין משם אחד בין משני שמות	מותיב רבי יוסי:										■ ◊	יז.
לא קשיא, כאן - בכלול, כאן במקצתו, ומנא תימרא	רב יוסף:										!	יז.
נשפך על הרצפה והיה מקומה קטפרס, איהל על מקצתו - טהור, איהל על כולו - טמא.	מדתניא:										■ ◊	יז.
מאי מקצתו?											^ !	יז.
אילימא מקצת דם											!	יז.
רביעית דם שהגיס בה - טהורה	והא אמר רבי חנינא אמר רבי:										■ ◊	יז.
אלא לאו שמע מינה, כאן - בכלול, כאן - במקצתו, ש"מ.											!	יז.
מנין לדם שרצים שהוא טמא?	שאל רבי מתיא בן חרש את רבי שמעון בן יוחאי בעיר רומי:										^ ◊	יז.
דאמר קרא (ויקרא י"א) וזה לכם הטמא.	א"ל: [רבי שמעון בן יוחאי]										!	יז.
חכים ליה בן יוחאי	אמרו לו תלמידיו:										ז	יז.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מעילה-קדשי מזבח		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אמר להם: תלמוד ערוך בפיו של רבי אלעזר בר רבי יוסי.	אמר להם: [רבי שמעון בן יוחאי]										◊
שפעם אחת גזרה המלכות גזרה שלא ישמרו את השבת, ושלא ימולו את בניהם, ושיבעלו את נדות.											◊
הלך רבי ראובן בן איסטרובלי וסיפר קומי, והלך וישב עמהם											◊
אמר להם: מי שיש לו אויב יעני או יעשיר?	[רבי ראובן בן איסטרובלי]										◊
אמרו לו: עני											◊
אמר להם: אם כן, לא יעשו מלאכה בשבת - כדי שיענו	[רבי ראובן בן איסטרובלי]										◊
אמרו: טבית											◊
אמר, ליבטל, ובטלוח.											◊
חזר ואמר להם: מי שיש לו אויב יכחיש או יבריא?	[רבי ראובן בן איסטרובלי]										◊
אמרו לו: יכחיש											◊
אמר להם: אם כן, ימולו בניהם לשמונה ימים - ויכחישו	[רבי ראובן בן איסטרובלי]										◊
אמרו: טבית אמר, ובטלוח.											◊
חזר ואמר להם: מי שיש לו אויב ירבה או יתמעט?	[רבי ראובן בן איסטרובלי]										◊
אמרו לו: יתמעט											◊
אם כן - לא יבעלו נדות	[רבי ראובן בן איסטרובלי]										◊
אמרו: טבית אמר, ובטלוח.											◊
הכירו בו שהוא יהודי - התזירום.											◊
אמרו: מי ילך ויבטל הגזרות - ילך ר' שמעון בן יוחאי שהוא מלומד בנסים, ואחריו מי ילך - ר'א בר ר' יוסי.											◊
אמר להם רבי יוסי: ואילו היה אבא חלפתא קיים, יכולין אתם לומר לו תן בנך להריגה?	[רבי יוסי]										◊
אמר להם ר' שמעון: אילו היה יוחאי אבא קיים, יכולין אתם לומר לו תן בנך להריגה?	[רבי שמעון בן יוחאי]										◊
אמר להו רבי יוסי: אנא אולין דלמא עניש ליה ר' שמעון הוא דקא מסתפינא.	[רבי יוסי]										◊
קביל עליה דלא ליענשיה, אפילו הכי ענשיה.	[רבי שמעון בן יוחאי]										◊
מנין דם השרץ שהוא טמא?	כשהיו מהלכין בדרך נשאלה שאלה זו בפניהם:										◊
(ויקרא י"א) וזה לכם הטמא.	עקם פיו ר' אלעזר בר רבי יוסי ואמר:										◊
אמר ליה ר' שמעון: מעקימת שפתיך אתה ניכר שתלמיד חכם אתה, אל יחזור הבן בשלום אצל אביו	[רבי שמעון בן יוחאי]										◊
יצא לקראתו בן תמליון אמר להם: רצונכם אבוא עמכם?											◊
בכה ר' שמעון ואמר: מה שפחה של בית אבא - נודמן לה מלאך שלש פעמים ואני לא פעם אחת יבא הנס מכל מקום.	[רבי שמעון בן יוחאי]										◊
קדים הוא, על בברתיה דקיסר, כי מטא התם, אמר: בן תמליון צא בן תמליון צא וכיון דקרו ליה - נפק אול.											◊
אמר להון: שאלו כל מה דאית לכוון למישאל ועיילניהו לגנזיה, לשקול כל דבעו.											◊

<p> disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story מעשה-O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה </p>
---	---

מעילה-קדשי מזבח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אשכחו ההוא איגרא, שקלוה וקרעוה												◊
והיינו דאמר רבי אלעזר בר רבי יוסי: אני ראיתיה בעיר רומייהו עליה כמה טיפי דמים.	[רבי אלעזר בר רבי יוסי]											◊
הפיגול והנותר - אין מצטרפין, מפני שהן שני שמות.												■
השרץ והנבלה, וכן הנבלה ובשר המת - אין מצטרפין זה עם זה לטמא, אפילו - בקל שבשניהן.												■
לא שנו - אלא לטומאת הידים דמדרבנן היא, אבל לענין אכילה - מצטרפין	רב יהודה אמר שמואל:											◊
(שמות כ"ט) לא יאכל כי קדש הוא - כל שבקדש פסול, בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו.	דתניא, רבי אליעזר:											◊
האוכל שנטמא באב הטומאה ושנטמא בולד הטומאה - מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהם.												■
כל האוכלים מצטרפין זה עם זה, לפסול הגוייה - כבחצי פרס, כבזמן שתי סעודות - לעירוב, וכביצה - לטמא טומאת אוכלין, וכגורגרת - להוצאת שבת, וככותבת - ביום הכפורים.												■
כל המשקין מצטרפין זה עם זה, לפסול את הגוייה - ברביעית, וכמלא לוגמא - ביום הכפורים.												■
מה טעם - שאפשר לשני שיעשה ראשון.	תניא, רבי שמעון:											■
ומי קא עביד שני ראשון? הא לא אפשר												⚡
הכי קאמר מי גרם לשני לאו ראשון?	רבא:											◊
ראשון ושני לגבי שלישי - בני חדא ביקתא אינון.	רב אשי:											◊
הערלה וכלאי הכרם - מצטרפין זה עם זה	[רבנן]											■
אין מצטרפין.	רבי שמעון:											■
ומי צריך ר"ש לצרופי?												⚡
כל שהוא למכות	והתניא, רבי שמעון:											◊
תני: אין צריכין לצרף.												!
הבגד והשק, השק והעור, העור והמפץ - כולן מצטרפין זה עם זה												■
מה טעם - מפני שהן ראוין ליטמא במושב.	רבי שמעון:											◊
קיצע מכולן שלשה, ועשה מהן בגד, למשכב - שלשה, למושב - טפח, לאחזיה - כל שהו.	תנא:											■
מאי לאחזיה?												^
שכן עומד לנוולה.	ריש לקיש אמר רבי ינאי:											!
הואיל וראוי לקוצצי תאנים.	במתניתא תנא:											!
הדרן עלך קדשי מזבח												◊

